

**Aksjon Steng Giftfabrikken ber Statens Forurensningstilsyn
Om å trekke tilbake Oslo kommune sin konsesjon
Til å drive forbrenningsanlegg for avfall
På Brobekk, i Brobekkveien 87.**

2. februar reiste aktivistene opp til Sft for å kreve et svar. I følge miljøinformasjonsloven MÅ offentlige myndigheter svare Raskt og Forståelig INNEN 15 dager. Om de ikke svarer, betyr det da at de lyver når de etter mer 140 dager IKKE har svart slik staten har bestemt? Her ser vi aktivistene kommer til resepsjonen:

Sentralborddamen ble noe overrasket, men fikk se Aksjonens brev og satte strax i gang med å kontakte rette vedkommende.

Her finner du [Miljøinformasjonsloven](#) og [her](#) står svarfristen. Vi ble imponert da SFT slapp alt de hadde i hendene og stilte mannsterke opp for å komme oss i møte:

Her er brevet vi sendte til Sft 12. september 2005 og som vi purret på i november:

Avfall er et av miljøproblemene i det moderne samfunn. Det har kommet litt i skyggen av andre problemer som krig, terror, fattigdom og klimaendringer. Ikke desto mindre er det en kjent sak at alle samfunn er helt avhengige av å finne løsninger i forhold til avfall. I Norge fokuseres det på å redusere avfallsmengden, gjenbruk, materialgjenvinning, forbrenning med energiutnyttelse og deponering som den minst ønskede løsning og aller siste utvei for avfallet.

Avfall kan deles opp i mange ulike og forskjellige fraksjoner. Vi i Aksjon Steng Giftfabrikken er av den oppfatning at forbrenning IKKE løser problemer i forhold til avfall, snarere tvert i mot.

Å redusere avfallsmengden er hovedutfordringen

Engangsartikler og avfall som består av sammensatte fraksjoner, f.eks. plast og papp, er fraksjoner som samfunnet omtrent kan klare seg uten. At det ikke legges større vekt på **produsentansvar** er en gåte for vår aksjon. Men vårt hovedproblem er Oslo kommune sitt forbrenningsanlegg i Brobekkveien 87. Der ligger Brobekk Giftfabrikk.

Mener Sft at forbrenning stimulerer til reduserte avfallsmengder?

I Oslo er det nemlig slik at kommunen har mye større kapasitet enn den totale mengde husholdningsavfall som kommunen er forpliktet til å ta hånd om. At kommunens "energigjenvinningsetat" ønsker å utvide forbrenningskapasiteten er uforståelig og fullstendig uakseptabelt. Med den innhenting av avfall fra andre kommuner som allerede foregår, så kan vi slå fast at forbrenning ikke stimulerer til avfallsreduksjon da virksomheten er fullstendig avhengig av avfall for å kunne brenne.

Erstatter avfallsforbrenning oljefyring?

Et av argumentene som blir brukt for å bygge og drive forbrenningsanlegg, det er at de erstatter oljefyrte anlegg og dermed reduserer forurensning og utslipp av klimagassen CO₂.

Hvis vi ser nærmere på Giftfabrikken Brobekk, så brenner de om lag 100.000 tonn avfall hvert år. Selv om anlegget kjøper og brenner 150.000 liter olje hvert år, så blir det hevdet at anlegget reduserer ulempene med oljefyring. Hvis vi ser nærmere på utslippene fra Giftfabrikken Brobekk, så finner vi at

de ikke rapporterer kontinuerlig måling av klimagassen CO₂. Men i årsrapporten til Fylkesmannen for 2004 står det skrevet at anlegget for rapporteringsåret har sluppet ut **117,260 tusen tonn CO₂**.

Avhengig av hvordan man regner kan man sammelikne dette med et samlet utslipp fra 50.000 biler.

Løser forbrenning et avfallsproblem?

Mesteparten av det avfallet som går til forbrenning på Brobekk er relativt ufarlig husholdningsavfall. Dersom forholdene hadde blitt lagt til rette for det, så kunne en stor del av dette vært vært gjenvunnet som materiale eller jordforbedringsmiddel.

En av hovedforskjellene på forbrenning og deponering er at ved deponering har man fullstendig kontroll på avfallet. Ved forbrenning er det ikke mulig å ha en slik kontroll fordi det er så altfor mange variable parametere; innholdet i avfallet varierer,

innholdet av fukt varierer, forbrenningstemperaturen er vanskelig å holde konstant, renseprosessen til luft og vann har et utall forskjellige variabler og er aldri 100 % pålitlige samt at det i prosessene oppstår nye kjemiske forbindelser som vi ikke har navn på eller aner konsekvensene av når de slippes ut i miljøet.

Et enkelt regnestykke fra Brobekk Giftfabrikk

110,268 tusen tonn avfall ble brent på Brobekk i 2004.

Dermed forsvant problemet, eller?

I årsrapporten står det at anlegget til luft slapp ut:

117,260 tusen tonn CO₂ 113,61 tonn NOX 20,92 tonn CO

Diverse tungmetaller Svevestøv Dioksin Med mer

Til vann slapp anlegget ut: **Tungmetaller Suspendert stoff**

Til land, Langøya og Grønmo ble det sluppet ut:

141,42 tonn slam 3147,48 tonn flyveaske 17,7173 tusen tonn slagg

I tillegg kommer komponenter som slippes ut uten å registreres eller måles. Blant disse finnes en mengde miljøgifter som Benzen, Toluen, Pentaklorbifenyl m.m.m.

Det relativt harmløse avfallet som veide **110.268 tonn** har altså sluppet ut av anlegget i en annen form. Alle utslippskomponentene medfører miljøproblemer. Riksrevisjonen i Sverige har nylig kommet med kritikk for manglende kontroll med miljøgiftinnholdet i utbrent aske/slagg. Den kritikken er svært aktuell i forhold til Brobekk. De nye forbindelsene som oppstår i forbindelse med forbrenningen veier mer, antagelig mye mer, enn **138.400 tonn**.

I form av miljøskadelige emner har det altså til vann, luft og land blitt sluppet ut en større mengde skadelige avfallsstoffer enn den mengden avfall som i utgangspunktet ble kjørt inn i anlegget.

Derfor mener Aksjon Steng Giftfabrikken at forbrenning som løsning på et avfallsproblem er en bløff.

Hva mener Sft?

Arbeidet mot miljøgifter står sentralt både nasjonalt og internasjonalt. Da Sft tør være kjent med dette, spør vi bare:

Mener Sft at produksjon av miljøgifter i forbrenningsanlegg er i tråd med offisiell norsk politikk?

Både Stortingsmeldinger, internasjonale avtaler og kovensjoner som OSPAR, Konvensjon om langtransporterte tungmetaller, EUs arbeid med REACH, Stockholmskonvensjonen/POPs-avtalen slår fast at stoffer som tungmetaller og dioksin m.m. skal fases ut og elimineres. Både Miljøvernministeren og Miljøverndepartementet har uttalt at dette også er offisiell norsk politikk.

Under ”Merknader” i skriv fra Miljøverndepartementet står det:

”Norges politikk er å stanse utslipp av POPs”

Dioksin er en stoffgruppe som hører inn under de bioakkumulerbare, persistente miljøgiftene. Aksjon Steng Giftfabrikken mener derfor at driften av Brobekkanlegget strider mot norsk politikk fordi slike anlegg er den mest kjent kilden til dioksiner.

Brobekk Giftfabrikk produserer miljøgifter og volumet av det som slippes ut er større enn mengden avfall som ble kjørt inn i anlegget. Tidligere har de to forbrenningsanleggene vært ”hovedløsningen” på avfallsproblemet i Oslo. Men i sin nye avfallsplan for 2005-2008 (side 11) vedgår kommunen at Oslo kan klare seg med anlegget på Klemetsrud alene.

Anlegget på Brobekk ligger i den delen av Oslo som hvert år måles til det stedet med aller dårligst luftkvalitet. Helsevernetaten har i det såkalte ”LEVE-prosjektet” slått fast at de samfunnsøkonomiske kostnadene av luftforurensning i Oslo beløper seg til mellom 1,6 og 7,8 mill 1997-kroner i tillegg til de liv som går tapt.

En utfasing av Brobekkanlegget vil således gi en øyeblikkelig miljømessig og samfunnsøkonomisk gevinst på toppen av at Oslo skal øke materialgjenvinningen og kan klare seg med Klemetsrudanlegget alene.

På denne bakgrunn ber derfor Aksjon Steng Giftfabrikken Sft om å trekke tilbake Oslo kommune sin konsesjon (gitt første gang i 1964, av forløperen til Sft, det såkalte Røykskaderådet) til å drive

forbrenning av avfall på Brobekk.

Vedlagt finner de diverse dokumentasjon, inkludert utdrag av årsrapportene fra Giftfabrikken Brobekk, 1994-2004. Disse viser at anlegget har årlige overutslipp. De finner også kopi av skrivet vi har sendt Miljøvernministeren for å be ham gripe inn.

Det er Stengetid på Brobekk

Mariann Bakken, Pia Christine Bjerge, Jonas L. Fjeldheim, Anne Freuchen, Lars Haraldstad, Steffen Marius Løvholen, Tom Erik Røysnes, Christian Fredrik Schelver, Christine Tetlie, Linda-Marie Tetlie

Sft er enige i at det er et problem at de ikke klarer å overholde svarfristene. Til å komme i stand på så kort varsel, var begge parter enige om at det var et godt møte og Aksjonen ble lovet et svar i løpet av kort tid. Vi ble også meget overrasket over at: - Det var lenge siden forrige aksjon hos Sft, sa forurensningstilsynet avslutningsvis til oss.

Vi kommer gjerne tilbake, om ikke vi snart får svar.

**Takk til våre
samarbeidspartnere:**

GREENPEACE

**NORGES
NATURVERNFORBUND
FRIENDS OF THE EARTH NORWAY**

Støtt vårt arbeid! Konto nr: 0539.3891752 Posten Powered by [Oppdateringsfabrikken](#)